

Forslag, som nu foreligger fra det, blev vedtaget, viist sig et saa overvældende Flertal for det, at man ikke kan vente, at Folkethinget nu skulde gaa tilbage til det, som var vedtaget ved 2den Behandling. Da det foreliggende Lovforslag som **Ændringsforslag** blev affømt, var der kun 16 Stemmer derimod, og da det blev affømt som endeligt Lovforslag, havde det kun 10 Stemmer imod sig. Der er altsaa efter min Mening intet Andet at gjøre end enten at vedtage Lovforslaget eller ligesvem at forkaste det; at byde Folkethinget noget Andet, forekommer mig at være aldeles unyttigt. Grunden til, at Folkethinget gik ind paa dette mindre Lovforslag, var jo den, at efterhaanden forekom det Folkethinget, som om det egentlig manglede Grundlag for et saa vidtgaaende og fylldigt Forslag. Der blev udtalt, at man nu var kommen ind paa et Omraade, som var ukendt, det havde ikke tidligere været Gjenstand for Lovgivningsarbejde, og man manglede statistiske Oplysninger, som viste, at Forskellinger virkelig vare tilstede i det Omfang, som skulde gjøre det nødvendigt at tage saadanne Foranstaltninger derimod. Men paa den anden Side blev det ogsaa udtalt, at det aldeles ikke var Medlemmernes Mening i Fremtiden at indskrænke Lovgivningsarbejdet paa dette Omraade til det, som nu blev vedtaget. Man ventede, at man derved, at et kemisk Laboratorium blev oprettet, og at der blev udnævnt 3 Kemikere, som foruden at besørge Arbejdet i Laboratoriet tillige kunde reise om og foretage Undersøgelser omkring i Landet, skulde faae et saadant statistisk Grundlag, at man med Sikkerhed kunde gaa frem, naar der atter skulde lovgives paa dette Omraade. At dette tydelig fremgik af Forhandlingerne, tror jeg, at enhver maatte faae Indtrykket af, som har gennemleest dem. Det forekommer mig at være slaaende, at netop En af dem, som var ivrigt for det tidligere Forslag, udtalte, at han ansaa det for at være unyttigt nu at gjøre Modstand mod det her foreliggende Lovforslag, men det var ogsaa hans Overbevisning, at man vilde komme ind paa større Lovarbejder i den Retning. Jeg tror, at man i det Hele taget ved at gennemlæse de Forhandlinger, maa faae det Indtryk, at det er langt fra Meningen at ville skyde Sagen hen herved, men at man blot vil have saadanne Undersøgelser anstillede, at det klart kommer til at foreligge, hvorvidt man behøver større eller mindre Foranstaltninger mod Forskellinger af Levnettsmidler. Jeg vil derfor anbefale, at man ved denne Behandling holder sig til det Lovforslag, som foreligger fra Folkethinget. Derimod skulde jeg ikke være imod, at man ved 3die Behandling kunde foretage nogle enkelte **Ændringer**. Der er f. Ex. indvønt, at 3 Kemikere vare

for lidt, at det egentlig er nødvendigt, at der er 2 Kemikere ved Laboratoriet og 2 til at reise ud for at gjøre Undersøgelser, og at der ikke vilde opnaas den fuldstændige Nytte, naar der enten kun var 1 ved Laboratoriet, eller naar kun 1 reiste ud, men at der egentlig maatte være en Kemiker og en Naturforsker tilstede ved disse Undersøgelser. Jeg vil derfor antage, at det kunde være rigtigt, naar man gik ind paa det foreliggende Lovforslag, at forsøge paa, om Folkethinget ikke vilde forandre den Bestemmelse, at der skulde være 3 Kemikere, til, at der skulde være 4 Kemikere. Jeg veed ogsaa, at den høitærede Minister har lagt særlig Vægt paa Straffebestemmelserne. Der skulde heller ikke fra min Side være Noget til Hinder for at gaa ind paa strengere Straffebestemmelsers Indførelse i denne Lov. — Jeg skal altsaa anbefale, at man ved denne Behandling vedtager Lovforslaget uforandret saaledes, som det foreligger fra Folkethinget.

Justitsministeren (Nellemann): Jeg skal ikke komme ind paa Realiteten af denne Sag i noget større Omfang. Den har jo nu været diskutert i 2 Samlinger, dels her i Thinget og dels i det andet Thing, hvor den var til 1ste Behandling i forrige Samling og har været Gjenstand for en meget vidtløftig Diskussion i denne Samling. Der er saa Sager, med Hensyn til hvis Behandling jeg i den Grad har havt Høielse af, at de vare udebatterede, som ved denne Sags Behandling. Næsten Alt, hvad der kunde siges om Sagen, er blevet sagt, og jeg har udtalt mig saa udførligt paa de forskellige Trin deraf, baade i dette Thing og i det andet Thing, at jeg ikke nu paa dette fremrykkede Standpunkt skal opholde Thinget med at gjenptage disse Undersøgelser, saa meget mere som der jo vel sagtens, saaledes som Sagen er stillet, ikke er noget synderligt Haab om, at Loven vil kunne tilendebringes i denne Samling. Med Hensyn til det foreliggende **Ændringsforslag**, som jo er det eneste, jeg har Opfordring til at udtale mig om — **Ændringsforslag**, som ikke foreligge, og Spørgsmaalet om, hvorvidt de maatte være mere eller mindre tiltalende for mig, skal jeg lade uomtalte — Skal jeg kun bemærke, at jeg allerede ved denne Sags 1ste Behandling udtalte mig derhen, at Lovforslaget ved 2den Behandling i Folkethinget fik en saadan Skikkelse, som jeg i alt Væsentligt kunde være tilfreds med, og deraf følger altsaa, at jeg i det Hele taget maa erklære mig tilfreds med det af Flertallet stillede **Ændringsforslag**. — Jeg beklager ogsaa, at Paragrafen om Kjøb ikke har kunnet gennemføres. Jeg tror forøvrigt — hvad jeg allerede tidligere har sagt her i dette Thing